TAŞOVA
tasova.gen.tr GAZETESİ

ÖZLEDİĞİMİZ BASIN…

Yazan: **Naci Konyar** - 12 Aralık 2011

1914 yılında Newyork Times'in editörü John Swinton şöyle diyordu:

'Amerika'da bağımsız basın diye bir şey yoktur. Aramızda dürüstçe fikirlerini açıklamaya cesaret edecek bir adam bulunmuyor.

Newyork gazetecilerinin görevi, yalan söylemek, paranın önünde diz çökmek ve ülkesini, milletini günlük ekmek parası için satmaktır.

Bizler sahne gerisindeki zenginlerin maşaları ve köleleriyiz. Bizler birer kuklayız. Bu adamlar iplerimizi çekiyor, biz de dans ediyoruz. Zamanımız, yeteneğimiz hayatımız ve tüm kapasitemiz bu adamların mülkü haline gelmiş. Bizler entellektüel fahişeleriz…'

Yazma gibi bir hobiye tutulalı beri bilgilenmek ve de ülke meseleleri hakkında yazanların düşüncelerini merak adına değişik cenahların gazetelerini aldık, okuduk. Her gazetenin bir yayın politikası, her yazarın bir dünya görüşü olduğunu biliyoruz. Ancak televizyon ekranlarında izlediğimiz tartışmalarda katılımcıların düşüncelerini fazla değil bir iki dakika dinlediğimiz ya da yazılı basında köşe yazarlarının makalelerinin birkaç paragrafını okuduğumuzda katılımcıların ve yazarların hangi değirmene su taşıma gayreti içinde olduklarını hemen fark edebiliyoruz.

Newyork Times editörünün basın konusunda serdetmiş olduğu düşünceleri bizim basın dünyamızı da tarif ediyor sanki… Oysa demokrasilerin dördüncü kuvveti olması gereken basın sadece paranın kuvvetinden değil aynı zamanda iktidarın kudretinden de uzak durmalıdır. Basın muhalefet görevini yandaşlıktan uzak objektif bir gözle yapacaktır.

Yine mazi muhibliği (geçmişi sevmek) yapacağız. İşte geçmişte o mutlu zaman kalemlerinin öyle bir kıymeti, yazarlarının öyle bir payesi varmış ki gazeteci hürriyet perver demek, yazarda milliyet perver demek gibi bir mana taşıyormuş. Bugün gazete sütunlarında ne yazmış diyerek merak içinde olduğumuz, yazılarını zevkle takip ettiğiniz kaç yazar tanıyorsunuz?…

Adalete intikal etmiş olayların basın tarafından topluma yansıtılmasından rahatsızlık duyuyoruz. Hukuk; "Kuşkulu, en ağır eylemle suçlansa bile her şeyden önce bir insandır. Adı üstünde kuşkuludur. Yani ne suçludur ne de hükümlü. Bu yüzden ön soruşturma gizli yürütülür.

Söz konusu gizliliğin gerekçesi ise çok insancadır. Kuşkulunun öz saygısı, şerefi örselenmemeli. Suç işledikleri sanılan insanlar incitilmemeli, lekelenmemelidir." demesine rağmen her akşam televizyonların ilk haberi olarak verilen ve görüntülenen sıkça tekrar edildiği için kulağımızda yer eden önce gözaltına alınarak sağlık kontrolünden geçirilen oradan da tutuklama talebiyle mahkemeye sevk edilen kuşkulularla ilgili yapılan yayın politikalarının gizliliği kalmamıştır. Dava ile ilgili bilgiler ve belgeler basında çarşaf çarşaf yayınlanmış kuşkulunun öz saygısı ve şerefi incitilmiştir.

Bilim; siyasetin soylu ve özverili bir kamu hizmeti olduğunu söylüyor. Ve de bir miktar siyaset yargıya, yargılamaya karıştırılırsa virüse dönüşür yargı hastalanır ve kirli adalet salgılar diyor. Bütçe görüşmelerinde iktidar ve muhalefet arasında yargı üzerine yapılan tartışmaları izledikçe Türkiye'de yargının sağlığı konusunda endişeye düştük.

Ve ülkemizde tartışılan her konu üzerinde toplumun tarafsız olması gereken gözleri, düşünen beyinleri olan televizyon kanallarımız ve gazete yazarlarımızın objektiflikten uzak değerlendirmelerine bakarak basına olan güvenimizi yitirdik.

Ülkenin gerçek gündemine dönmesini isteyenler ve ülkenin gerçek gündemini bilenler soruyorlar; Ey şairler sevgilinize yazdığınız şiirler yeter artık birazda memleket meselelerine eğilin. Siz sinemacılar, hayatın aynası denen tiyatrocular

ülkede yaşanan dram sizleri hiç ilgilendirmiyor mu? Gündemin ayıplarını topluma aktarma görevini ne zaman yapmayı düşünüyorsunuz?

Ülkeye kalemiyle nizam veren ve gittikçe objektiflikten uzaklaşan gazete yazarları sizler İbrahim Alaettin Gövsa adlı düşünürümüzün kaleminizle ilgili yazdıklarını okudunuz mu?…

"Fikir hayatı olanlar için kalem, eşyadan biri değildir. Aza dan biridir. Hem de parmaktan üstün ve başa yakın bir uzuv… Dil sözü kulaklara veriyor, kalem uzaklara…

Bir bakımdan kalem kılıca benzer. Ancak onu iyi kullanmak için yalnız bilek ve yürek kuvveti yetmiyor. Ehlinin elinde kalem, Musa'nın asası, fakat böyle olmayanlarda da Allah'ın belasıdır.

Mamafih sahibinden başkasına esir olan kalemin de mayasında mutlaka süpürge çöpü vardır.

Büyükler üstünü başını kirletmesin diye çocuklara kalem vermezlerdi. Bugün gazetelerimizin çoğu karalama defterine benziyor. Belli ki, kalem çoluk çocuk eline düşmüştür. Fakat zavallı, kamış değil ki dile gelsin ve feryat edebilsin."

Bugün ehlinin elinde doğruları yazan, mayasında süpürge çöpü olmayan ülkenin dertlerine feryat eden Musa'nın asası kalemlere muhtaç olduğumuz bir dönem yaşıyoruz.

Devirlerin acılarının gündeme taşınmasını elemin zikri olarak görenlerdeniz. Yaşanan acılar elbette unutulmamalı hatırlanmalı ancak tefrika yaratmak için değil ders almak saikiyle… Çünkü kendini savunacaklar hep toprak oldu…

Yorum Ekle

Naci Konyar

X